

„Naar der gives Kreditforeningerne Ret til at udstede Kasseobligationer med en Rente paa indtil 5 pCt., maa det, hvad enten Renteniveauet er højt eller lavt, forventes, at det store Flertal af Kasseobligationer — i Overensstemmelse med det almindelige Ønske blandt Laantagerne — vil blive udstedt til en Rente, der betinger en Kurs meget nær Pari.

Om de paagældende Kasseobligationer da udstedes saaledes, at de alene amortiseres ved Udtrækning, eller de udstedes saaledes, at Kreditforeningen forud for hver Termin kan afgøre, om Amortisationen skal ske ved Udtrækning eller ved Opkøb, kan kun faa en meget ringe Indflydelse paa den Kurs, til hvilken Laantagerne kan sælge Obligationerne; det vil sige, at det yderligere Kurstab, der kan paaføres Laantagerne ved, at det fastsættes, at Kreditforeningerne altid skal have Ret til at amortisere gennem Opkøb, vil blive meget ringe.

Dersom imidlertid Renteniveauet i Laanets Løbetid ændrer sig saaledes, at Kursen paa de paagældende Obligationer falder meget stærkt, eller der indtræffer andre Forhold, der medfører en meget lav Kurs paa Obligationerne, vil Obligationsejerne, saafremt Amortisationen sker ved Udtrækning til Pari, — foruden den Ret de ved at købe en Obligation har faaet til at oppebære den i Obligationen fastsatte Rente — tillige blive Deltager i et Lotteri om Udtræknings-avancer.

Hvis Amortisationen ved saadanne ekstraordinært lave Kurser sker ved Opkøb, vil kun en Del af de Afdragsydelse, der betales af Debitorerne, medgaa til den ordinære Amortisation; den ved den lavere Kurs opnaaede Besparelse vil til Fordel baade for Debitorer og Kreditorer kunne anvendes enten til Foreningens Konsolidering eller til ekstraordinær Amortisation, hvilket er en direkte Fordel for Debitorerne, men samtidig ved at stimulere Kursen er en Fordel for de Kreditorer, der ønsker at sælge deres Obligationer; de Kreditorer, der ikke ønsker at sælge (Forsikringselskaber m. fl.), kan ved at beholde Obligationerne til henimod det Tidspunkt, da Serien er fuldt amortiseret, være sikre paa at kunne afhænde dem til Kurser nær Pari og vil rimeligvis faa dem udtrukket til Pari, idet der til den Tid ikke vil være tilstrækkeligt Materiale fremme til Opkøb under Pari.

Ministeriet maa i det store og Hele slutte sig til de af Mindretallet fremsatte Betragtninger, idet man maa formene, at den af Foreningerne hidtil fulgte Fremgangsmaade, udelukkende at lade den or-

dinære Amortisation foregaa gennem Udtrækning, har vist sig uheldig, navnlig i Krisetider. Ministeriet mener derfor, at Tidspunktet for en Reform paa dette Omraade nu, da Kreditforeningslovgivningen i al Almindelighed skal tages op til Revision, maa være inde, og stiller derfor i Overensstemmelse med Mindretallet Forslag om en Bestemmelse, der udelukker, at Foreningerne fremtidig kan afskære sig fra at amortisere gennem Opkøb, jfr. Forslagets § 24, Stk. 4. Som Følge af de anførte Betragtninger stiller man endelig i § 24, 4de Stykke Forslag om, at det forbydes Kreditforeningerne fremtidig at udstede Obligationer, der amortiseres til Overkurs.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 24, 2. Stykke i det af Kommissionen udarbejdede Udkast, hvorefter Kreditforeningerne skulde kunne fraskrive det enkelte Medlem *Retten til kontant Tilbagebetaling* for et Tidsrum af indtil 10 Aar regnet fra vedkommende Series eller Afdelings Aabning og som Følge heraf og af Bestemmelsen i § 24, 2. Stykke, 2. Punktum kunne udstede Kasseobligationer, der for et Tidsrum af 10 Aar ikke kan opsiges eller udtrækkes, bemærkes, at Ministeriet for sit Vedkommende er betænkeligt ved, at Foreningerne skal have Adgang til at fraskrive sig Retten til at foretage den Udtrækning, der svarer til den *ordinære* Amortisation. Laantagerne er, som det ogsaa anføres S. 143 i Kommissionsbetænkningen, ikke interesserede i, at Kursen paa parirentede Obligationer stiger stærkt, naar Renteniveauet gaar væsentligt ned. Da Hensynet til Kasseobligationsejerne, som maa forventes at lægge Vægt paa, at der gives dem Sikkerhed for at bevare den fulde Rente af en parirentet Kasseobligation i et passende Tidsrum, efter Ministeriets Opfattelse kun synes at tale for, at Foreningerne indenfor et vist Tidsrum bevarer Adgangen til at fraskrive de enkelte Laantagere Retten til at erlægge *ekstraordinære* Afdrag kontant og til *ekstraordinært* at indfri Laanet kontant, har man ændret Bestemmelsen i Udkastets § 24, 2. Stykke, 1. Punktum saaledes, at den kun vedrører den ekstraordinære Indfrielse og Betaling af ekstraordinære Afdrag. *Foreningerne er herefter ikke berettigede til at fraskrive sig Retten til at foretage den Udtrækning af Kasseobligationer, der svarer til de fra Laantagerne indgaaende ordinære Afdrag.*, jfr. herved Bestemmelsen i Forslagets § 28, 2. Stykke, sidste Punktum. Som Følge af den foretagne Ændring har man ladet den Henvisning, der i Kommissionsudka-